

Sygn. I C 176/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Hanna Kaflak-Januszko
Protokolant:	sekretarz sądowy Agata Dauksza

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2021 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda K. S. 188 100,00 zł (osiemdziesiąt osiem tysięcy sto złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 9.05.2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 14 822,00 zł (czternaście tysięcy osiemset dwadzieścia dwa złote 00/100) kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia.

I C 176/20

UZASADNIENIE

Powód(...) pozwał o 188 100 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 9.05.2019 r. odszkodowania z umowy Autocasco za samochód, który został podpalony. Należność obliczył jako różnicę między wartością pojazdu określoną jako stała w umowie na 195 000 zł i 6 900 zł, czyli wartości pozostałości ustalonej przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego.

Pozwany(...) Towarzystwo (...) wniósł o oddalenie powództwa, wskazując, że podstawą odmowy wypłaty odszkodowania stanowił § 8 ust. 5 owu, gdyż powód nie wykazał, że stał się właścicielem samochodu. Dodał, że zasadność przeprowadzenia weryfikacji nastąpiła dopiero na etapie postępowania likwidacyjnego i ustalone zostało, że samochód na aukcji w USA nabyła inna osoba, co podważa umowę przedstawioną przez powoda. Kwestionował także wysokość powództwa, gdyż przed zakupem - pojazd uczestniczył w dwóch poważnych kolizjach, co musiał rzutować na jego wartość.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia Autocasco M. (...) ze stałą sumą ubezpieczenia 195 000 zł (§ 17 ust. 1 pkt. 1 lit. b owu).

Świadczenie z umowy spełnia się w terminie 30 dni (§ 81 ust. 3 owu).

bezsporne (polisa k. 13, owu – k. 14-37)

Powód kupił samochód 5.08.2015 r. od A. E., który w tym dniu nabył go na akcji internetowej. Zajmuje się bowiem w sposób stały importem samochodów i dlatego nabywa samochodu wybrany przez klienta poprzez aukcję, której jest uczestnikiem i stąd pojawia się jako właściciel samochodu, zaraz odsprzedawanego osobie, która chce go zakupić. Dokonuje także naprawy.

dowód: dokumenty służące rejestracji samochodu – k. 145-157, zeznania A. E. – k. 178-178v

Przed zawarciem umowy ubezpieczenia została sporządzona dokumentacja fotograficzna przez ubezpieczyciela i ze względu na wysoką składkę, oferta była weryfikowana na wyższym szczeblu, po której powód uzyskał dodatkową zniżkę. Nie żądano dodatkowych dokumentów i informacji od powoda.

dowód: zeznania D. Ł. – k. 241-241v

8.04.2019 r. samochód powoda został podpalony przez nieustalonych sprawców.

bezsporne (postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k. 38-39)

W tym samym dniu powód zgłosił szkodę pozwanemu.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany zakwalifikował szkodę jako całkowitą i ustalił wartość odszkodowania na 133 900 zł (przy wartości rynkowej 140 800 zł – 6 900 zł wartości pozostałości), lecz odmówił jego wypłaty z przyczyn podanych w niniejszej sprawie. Podał wówczas, że ustalił, że samochód uprzednio uległ uszkodzeniu w USA 28.07.2015 r., nabyty został na aukcji 5.08.2015 r., a dopiero 28.09.2015 r. odnotowano jego eksport z USA.

Odszkodowanie ze szkody całkowitej zgodnie z § 27 ust. 3 owu ustala się jako różnicę między wartością pojazdu a wartością pozostałości.

bezsporne (pisma pozwanego do powoda – k. 40-41, 63-96, 105-141, dokumenty w aktach likwidacji szkody- k. 62, 104)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Nie budziło wątpliwości, że powód miał roszczenie wobec łączącej strony umowy (art. 805 kc).

Poprzez zebrany w sprawie materiał dowodowy powód wykazał fakty, które budziły spór, a były przyczyną odmowy wypłaty odszkodowania. Jeżeli pozwany chciał wywodzić skutki ze swoich twierdzeń, powinien był podjąć inicjatywę dowodową (co sąd dodatkowo zastrzegł w zobowiązaniu, skierowanym do pozwanego), a tymczasem dowód z zeznań świadka nie tylko nie wniósł, to w ogóle nie powinien być zgłaszany przez profesjonalistę. Świadek bowiem zbierał informacje, na które powołał się pozwany, a nie miał żadnych własnych wiadomości.

Sąd uznał dowody wskazane w stanie faktycznym za wiarygodne, gdyż wzajemnie się uzupełniały i tworzyły logiczną i spójną całość. Nie było zatem podstaw do podważania własności i tego by wypłata odszkodowania nastąpiła na rzecz osoby, która zawarła umowę oraz by nastąpiło to zgodnie z jej treścią (gdzie ustalono także wartość pojazdu na dzień zawierania umowy, a z niczego nie wynikało, że nie była ona adekwatna do ówczesnego stanu pojazdu).

Zauważyć też można, że główna przyczyna odmowy była niezrozumiała (zwłaszcza wobec historii rejestracji), skoro żaden inny właściciel pojazdu nigdzie nie pojawił się, (zob. też m.in. III CZP(...)), a z roszczeniem zgłosiła się osoba, którą pozwany objął umową.

Odsetki zasądzono zgodnie z art. 481 ust. 1 i 2 kc.

O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. § 2 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.